

Mødet den 7. Maj 1936.

Fraværende: I. C. Sørensen.

1. (J. Nr. 11²⁸—1935). Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekontrakt** med Carl Christensen.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 22¹⁵—1935). Indenrigsministeriets Godkendelse af en Ændring i **Købekontrakt** med A/S Strandparken.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 133—1936). Indenrigsministeriets Approbation paa Salg af **Bagarealerne ved Eckersbergsgade**.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 364—1935). Skrivelse fra Undervisningsministeriet angaaende Tilskud til **Observatoriet „Ole Rømer“**.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 204—1936). Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder angaaende Tilbagebetaling af det af Havnen udlagte Beløb til **Kystsikringen ved Moesgaard**.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 96—1936). Skrivelse fra Arbejdsdirektoratet om, at Andragendet om Anskaffelse af et **Sprøjteanlæg** for Arbejdsløshedsfondens Midler ikke har kunnet imødekommes.

Borgmesteren bemærkede, at Kommunen saa selv kom til at betale det.

Stecher Christensen gjorde opmærksom paa, at man ved Kursus kunde tage Betaling for Udleje af Anlæget, saa Staten derved kom til at betale noget.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 174—1936). Opgørelse over **Elevtallet i Borgerskolerne** ved Begyndelsen af Skoleaaret 1936—37. (9584 Elever).

Toges til Efterretning.

8. (J. Nr. 205—1936). Regnskab for Aarhus Murer-
mesterforenings **Legat** i 1935.

Toges til Efterretning.

9. (J. Nr. 197—1936). Regnskab for Gartner Sjelle
og Datters **Legat**.

Toges til Efterretning.

10. (J. Nr. 180—1936). Meddelelse fra Politimesteren
om nogle **Forfremmelser ved Politistyrken**.

Der forelaa Meddelelse om, at Inspektions-
betjent C. K. Larsen er forfremmet til Overbetjent
og Politibetjentene N. P. Mikkelsen og O. P. P.
Michelsen til Inspektionsbetjente fra 1. Maj d. A.
at regne.

Toges til Efterretning.

11. (J. Nr. 147—1936). Skrivelse fra Det Danske
Hedeselskab om Anlæg af **Kommuneplantager**
til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Fra Skovudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Efter Skovudvalgets Skøn har nærværende
Sag ingen Interesse for Kommunen, idet der
ikke paa dennes Grund findes Arealer, der
egner sig til Anlæg af Plantager.«

Tiltraadtes.

12. (J. Nr. 209—1936). Skrivelse fra Skoleudvalget
angaaende Bevilling til **Skolebørns Ferierejser**.
Følgende Skrivelse forelaa:

»Under Henvisning til vedlagte Bekendtgørelse af 20. April d. A. fra Undervisningsministeriet skal man herved fremsende Forespørgsel til det ærede Byraad

1) om, hvorvidt Byraadet vil stille til Raadighed det nødvendige Beløb, der fremkommer ved, at 10 pCt. af Billetprisen ved Ferierejser for ubemidlede Forældres skolesøgende Børn fremtidig maa udredes af Kommunen, saafremt denne ønsker nævnte Ferierejser iværksat. Det paa-gældende Beløb vil antagelig andrage 5000—7000 Kroner.

2) Saafremt Byraadet maatte beslutte at stille de nødvendige Midler til Raadighed, indstiller Skoleudvalget, at Forældre med en skattepligtig Indtægt af indtil 3500 Kroner henregnes under Begrebet »ubemidlet« (Bekendtgørelsens § 2, Punkt 1).

3) Endvidere udbeder Udvalget sig Oplysning om, hvorvidt Byraadet i den foreliggende Sag er sindet at lade Elever fra Kathedral-skolen og de private Skoler nyde samme Rettigheder som Elever fra Kommunens egne Skoler, for saa vidt de er hjemmehørende i Aarhus Kommune.«

Vald. P e d e r s e n henviste til, at der var indført en ny Ordning, hvorefter Kommunerne skal betale 10 % af Billetternes Pris. Det blev sagt, at Ordningen var indført efter Forhandling med Danmarks Lærerforening, men det havde været rimeligere, om Ministeriet havde forhandlet med Købstadforeningen derom. Aarhus havde hidtil faaet 3600 Billetter, men man kunde ikke opgive noget bestemt om, hvilken Udgift de 10 % vilde beløbe sig til. Flertalsgruppen havde ment, at man i Aar skulde bruge samme Fremgangs-

maade som hidtil, dog saaledes, at Betalingen af de 10 % kun gælder for Kommuneskolen, idet man først maatte have et Overblik over, hvad Udgiften vilde blive.

Anna Petersen pegede paa, at i Cirkulæret stod udtrykkelig, at det gjaldt Børn baade fra Kommuneskoler, Statsskoler og private Skoler; det saa derfor underligt ud, at Flertallet har taget det Standpunkt, at det kun skal gælde Børn fra Kommuneskolerne. Der stod ogsaa i Cirkulæret, at det kun gælder Børn af ubemidlede Forældre, og Skoleudvalget var derfor blevet enigt om at sætte en Indtægtsgrænse for Uddeling af Billetter. Taleren vilde meget henstille til Byraadet at gaa med til, at man uddeler Billetterne som hidtil, ogsaa til Statsskolens og Privatskolernes Elever.

Vald. Pedersen erkendte, at Skoleudvalget havde talt om at sætte en Indtægtsgrænse; men en saadan Ordning vilde give et meget stort Arbejde til Skolerne og Skolevæsenets Kontor, og derfor havde Flertallet ment, at man i Aar burde følge samme Fremgangsmaade som hidtil med Hensyn til Kommuneskolerne.

J. R. Fanger var ikke rigtig klar over, om Indstillingen fra Skoleudvalget var gældende, eller om det var alle Børn fra Kommuneskolerne uden Hensyn til Forældrenes Indtægt, der skulde have Fribillet, medens Børn fra Latinskolen og private Skoler var udelukkede, selv om det var Børn fra Aarhus. Hidtil havde Børn fra alle Skoler kunnet faa Fribillet, men nu skulde der altsaa gøres Forskel, skønt Aarhus Kommune ikke havde særlig Udgift paa disse Børn. Et saadant Standpunkt kunde den konservative Gruppe ikke stemme for.

Vald. Pedersen indrømmede, at Latinskolens Børn hidtil havde faaet Fribilletter, nemlig

250 af 3600, hvilket var altfor mange i Forhold til Børnetallet. Spørgsmaalet var forhandlet i Gruppen, hvor man havde indtaget det Standpunkt, at det kun skal gælde for Kommuneskolens Børn. Selv om det stod i Cirkulæret, at det kunde gælde for Børn fra andre Skoler, havde Aarhus Byraad jo ikke Forpligtelse til at yde de 10 %, og saa længe man ikke vidste noget om Udgiften, vilde Flertallet ikke være med dertil.

J. R. F a n g e r gjorde opmærksom paa, at i andre Byer betaltes der meget mere til Privatskolerne end i Aarhus, som Regel en bestemt Sum pr. Elev, men i Aarhus kun 6—700 Kr. til hver Skole. Taleren kunde godt tænke sig, at man satte en Indtægtsgrænse; men der var ogsaa en Del Børn i Privatskolerne, hvis Forældre var mindre bemidlede, og Taleren vilde foreslaa, at Bestemmelsen kom til at gælde for dem ogsaa.

V a l d. P e d e r s e n oplyste, at Aarhus Kommune ydede 800 Kr. til hver Privatskole eller 200 Kr. aarlig pr. Friplads, og det maatte kaldes en god Betaling.

K a i B l i c h e r paaviste, at der stod i Cirkulæret, at det skulde være Børn af ubemidlede Forældre, og det var en stor Uretfærdighed, hvis man vilde betale Billet for Folk med store Indtægter, naar deres Børn gaar i Kommuneskolen, medens mindre bemidlede Børn i Katedralskolen eller Privatskolerne skal være afskaaret fra at faa Fribillet. Det passede meget daarligt, og Taleren vilde henstille at lave det om.

B o r g m e s t e r e n syntes, at naar Folk har Raad til at lade deres Børn gaa i Privatskolerne, maa de ogsaa vide, hvad det koster, og Kommunen ydede dog 4800 Kr. til disse Skoler.

Flertallet havde ønsket i Aar at bibeholde den nuværende Ordning uden Indtægtsgrænse, men deraf fulgte jo ikke, at Folk med særlig store Indtægter fik de 10 %. At indføre en anden Ordning vilde give et stort Ekstraarbejde; det var derfor rigtigst at vedtage, at det skal gælde for Kommuneskolen, og hvis Privatskolerne saa sender Andragende til Kommunen om at faa betalt de 10 %, kunde Byraadet senere tage Stilling dertil. Hvis derimod Mindretallet forlangte Afstemning, vilde Sagen være afgjort.

J. R. F a n g e r ønskede Sagen udsat, for at man kunde faa Tid til at drøfte Spørgsmaalet ordentligt.

V a l d. P e d e r s e n gjorde opmærksom paa, at Sagen hastede noget, idet Billetterne skulde rekvireres med ca. 1½ Maanedes Frist, og Ferien begyndte den 1. Juli.

J. R. F a n g e r pegede paa, at Cirkulæret var fra April, og Udvalget kunde have forelagt Sagen noget før, saa Byraadet havde Tid til at behandle den.

V a l d. P e d e r s e n svarede, at Udvalget havde faaet Cirkulæret den 23. April, og naar Sagen kom til Byraadet den 6. Maj, kunde det næppe ske hurtigere.

Sagen udsattes i Henhold til Forretningsordenen.

13. (J. Nr. 213—1936). Forslag til **Kloakanlæg** i Brendstrupvej.

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Paa den vedlagte Plan i 1:500 er vist Projekt til ca. 176 løb. m 30 cm og 25 cm Kloak i Brendstrupvej fra Fuglesangsallé mod Vest.

Da denne Kloak er nødvendig til Afvanding af 6 Parceller af det af Hr. Tømrer Perregaard erhvervede Areal Nord for Brendstrupvej, hvilket Areal nu skal kloakeres, foreslaas det, at ovennævnte 176 løb. m Ledning lægges.

Udgiften vil blive ca. 4000 Kr.

For Hr. Perregaards Parceller bliver Bidraget til Kloakken ca. 1166 Kr., medens Kommunens Bidrag for Vejarealet (Brendstrupvej) vil blive ca. 792 Kr. Kommunen vil derefter komme til at staa i Forskud med 2046 Kr. for de øvrige private Grundejere, Gartner Grønbæk m. fl., indtil disse ønsker Afløb fra deres Parceller.

Udgiften foreslaas foreløbig afholdt paa Boulevardkontoen.«

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 214—1936). Indstilling fra Brolægningsudvalget om **Kommunens Garanti** for nogle af Grundejerne ved Gader i Trøjborgkvarteret optagne Banklaan til Gadeanlæg.

Følgende Indstilling forelaa:

»Paa Foranledning af Trøjborg Grundejerforening der ønskede oprettet Laan i Banken til Betaling af Brolægningsbidrag af forskellige Gader paa Skovvangen og Trøjborg, foreligger nu to Laanebeviser underskrevet af de Grundejere, der ønsker afdragsvis Betaling af Bidraget. Laanebeviserne skal have Byraadets Underskrift som Garanti, hvilket Udvalget herved skal anbefale, hvorefter Bankerne indbetaler Laanebeløbet til Kæmnerkassen.

I Henhold til Vejvedtægtens § 25 har Kommunen Ret til at foretage Udpantning med samme Fortrinsret, som tilkommer de paa faste Ejendomme hvilende Skatter og Afgifter, saa-

fremt Kautionsforpligtelsen overfor en Grundejer træder i Kraft.

Istandsættelserne er optaget paa Budget for 1934—35 og 1935—36.«

Andr. Bitsch oplyste, at Byraadet tidligere havde vedtaget at kautionere for Laanet. Nu ønskede Banken Byraadets Paategning, og Sagen skulde dermed være i Orden.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 105—1936). Andragende fra Vognmand N. B. M. Gaarsdal om Tilladelse til at genoptage **Omnibuskørselen** Harald Jensens Plads-Ørne-reden som tidligere.

Spørvejsudvalget og Brolægningsudvalget anbefaler, at Koncession gives for 2 Aar paa samme Betingelser som tidligere.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 30⁵—1936). Andragende om Approbation paa Køreplaner for **Omnibusruterne** Aarhus-Gylling-Alrø og Aarhus-Norsminde-Odder.

Anbefalet af Brolægningsudvalget.

Anbefaledes.

17. (J. Nr. 159—1936). Andragende fra Grundejere i Mejlgade om forsøgsvis Ophævelse af Paabudet om **ensrettet Kørsel**.

Brolægningsudvalgets Flertal kan ikke anbefale nogen Ændring af Kørselsordningen, medens Mirdretallet foreslaar Sagen tilstillet Politimesteren til Erklæring.

Andr. Bitsch erkendte, at et Paabud om ensrettet Færdsel altid vilde vække nogen Utilfredshed hos enkelte Borgere, da det var et Brud paa Friheden. Der fremkom i sin Tid fra Beboerne i Mejlgade Anmodning om at faa ensrettet Færdsel, og Udvalget sammen med Politiet indstillede da at indføre denne i Mejlgade og Skolegade. Da

det havde bestaaet en Tid, anmodede Grundejerne om at faa Kørselen ændret, saaledes at der kørtes udad i Mejlgade i Stedet for ind mod Byen; det blev da ændret saaledes, og samtidig fik Cyklister Lov til at køre i begge Retninger. Senere havde der været flere Andragender fra Beboerne om at faa Forholdet ændret eller ophævet, men Politiet holdt stadig paa, at den ensrettede Færdsel i Mejlgade var nødvendig, og man kom maaske ogsaa til at indføre Ordningen i andre Gader, f. Eks. Søndergade og Frederiksgade. I København havde man f. Eks. gjort det paa Vestergade, som var en gammel Forretningsgade, og det vakte i Begyndelsen stærk Modstand, men nu var man godt tilfreds dermed, da Folk nu turde færdes i Gaden. Udvalget var for saa vidt enigt om, at Andragendet om Ophævelse af den ensrettede Færdsel ikke kunde anbefales, men Mindretallet ønskede Sagen henvist til Politimesterens Erklæring, og det fandt Flertallet ikke nødvendigt, da man paa Forhaand vidste, at Politiet holdt paa den nuværende Ordning, ogsaa paa Grund af de mange holdende Biler i Gaden, der generede mere end den gennemgaaende Færdsel.

Kai Blicher udtalte, at naar Grundejerne i Mejlgade anmodede om forsøgsvis at suspendere den ensrettede Færdsel i Gaden, saa var det en Anmodning til Byraadet om at hjælpe dem ud af den vanskelige Stilling, som de var kommet i paa Grund af den ensrettede Færdsel. Taleren kunde derfor ikke rigtig forstaa, om Byraadet vilde tage samme Standpunkt som Flertallet i Brolægningsudvalget og overlegent henvise til, at Sagen tidligere var afgjort, og saa var der ikke mere at tale om. Det var selvfølgelig let for Byraadet at afslaa Grundejernenes Ønske, men

for dem drejede det sig om meget store Værdier; Ejendommene i Mejlgade faldt i Pris, og Lejerne krævede at faa Lejen sat ned, altsammen paa Grund af den ensrettede Færdsel. Forøvrigt fandt Taleren, at ensrettet Færdsel i Mejlgade var en stor Fejltagelse. Mejlgade bestod for en stor Del af store Forretningsejendomme, Industrier en gros, Oplag for udenbys Firmaer, Garager og Værksteder; i flere af Ejendommene fandtes op til en halv Snes Lejere, og til Værkstederne kom daglig et stort Antal Biler. Men Vogne fra Randers eller Grenaa Landevej maatte ikke køre ind i Mejlgade, men skulde køre ad Kystvejen og Olufsgade eller Skolegade og derfra ned i Mejlgade, hvorved Turen forlængedes meget. Hvis en Vogn skulde blot et Par Ejendomme mod Syd, maatte den køre gennem hele Mejlgade, tilbage ad Kystvejen og ind i Mejlgade sydfra, og derved forlængedes Kørselen ofte et Par km. Paa den Maade skabtes der en meget stor kunstig Færdsel og mange kun unødvendig Kørsel, og Mejlgade fik netop derved en stor gennemgaaende Trafik, som den slet ikke burde have. Det betød heller ikke nogen større Sikkerhed, da Bilerne blot kørte meget hurtigere, naar der var ensrettet Færdsel, og f. Eks. Hjørnet ved Olufsgade var meget farligt at passere. Det maatte være Byraadets Opgave at gøre det bedst mulige for Byens Borgere og i saa stor Udstrækning som muligt imødekomme deres Ønsker, og hvis man her nægtede at gøre dette Forsøg, gik man imod Borgernes Interesse i Mejlgade. Tidligere var der i Mejlgade Færdsel i begge Retninger og samtidig mange Rutebiler, men saa vidt Taleren vidste, var der ikke sket en eneste Færdselsulykke i Mejlgade. Taleren vilde henstille at

sende Andragendet til Politimesten med en kraftig Anmodning om at ophæve den ensrettede Færdsel i de 2 Maaneder; det vilde være en god Ordning.

Hans Madsen forstod ikke rigtig Konsul Blichers Standpunkt, som han vist var ret ene om, og det var ogsaa af temmelig ny Dato, for det var først fremkommet, efter at den konservative Gruppes Formand ved Nytaarstid havde erklæret, at Mejlgade var en død Gade. Det var jo ikke særlig høfligt overfor Beboerne i Gaden, og de Konservative var formentlig blevet noget betænkelige ved denne Udtalelse og havde derfor ment at maatte gøre et eller andet, der kunde se ud til noget. Men Hr. Blicher vidste godt, at Politimesteren var Tilhænger af den ensrettede Kørsel, og at der altsaa ikke skete noget ved at gaa ind for Grundejernes Krav, og han kunde derfor tage sit Standpunkt, uden at det koster noget. Man kunde ikke betragte Mejlgade som et lille Sogn for sig, det var en Del af Aarhus By, og Trafikken i Mejlgade maatte rette sig efter Trafikken i Byen som Helhed. Da Bestemmelsen blev indført, blev den fra mange erkendt som absolut nødvendig, f. Eks. fra alle de store Motororganisationer og Politiets Færdselsekspert, ja selv den Mand, som nu stod i Spidsen for Andragerne, var Tilhænger deraf og udtalte, at Færdselen i Mejlgade var blevet saadan, at den var ved at bryde helt sammen. Det syntes man nu at have glemt; men ingen vilde vel paastaa, at Færdselen nu var mindre end dengang. Man trængte til lidt Ro om det Spørgsmaal, og man kunde ikke Gang paa Gang behandle den Sag, naar der ikke var fremkommet noget som helst nyt i Sagen eller etableret nogen ny Færdsels-

aare til Aflastning af Mejlgade. For ca. 1 Maaned siden behandlede man et Andragende, og Udvalget sluttede sig enstemmig til Politiets Opfattelse; Politimesteren skrev da til Udvalget for Beboerne, at nu betragtede han Sagen som færdig og endelig afgjort. Man kunde da ikke saa kort Tid efter sende Henstilling til ham om atter at overveje Sagen; der maatte ogsaa være lidt Sømmelighed med Hensyn til hvad man byder Politiet. Forøvrigt havde der været Andragende om et saadant Forsøg i 1934, men det blev enstemmig afvist af Byraadet. Taleren troede ikke, at Mejlgade var daarlig tjent med den nuværende Ordning; maaske en eller anden Grosserer skulde køre en Omvej fra en bestemt Side, men for de Handlende i Gaden var det en Fordel, at den blev mere sikker for Fodgængere, saa man ikke længere fristedes til at gaa helt udenom Gaden. I andre Byer havde man ensrettet Færdsel i flere Gader, og det blev maaske nødvendigt ogsaa at udvide denne i Aarhus.

Kai Blicher fandt Hans Madsens Tale meget smuk, men han havde ikke imødegaaet en eneste af Talerens Paastande; det var blot almindelige Talemaader om, at det havde været slemt tidligere, og at han tror, at de Handlende i Mejlgade er godt tjent med denne Færdselsordning. Hr. Hans Madsen troede maaske, at det var en Slags Sport, disse Folk drev ved stadig at klage til Byraadet; men det var ikke Tilfældet; det var tværtimod, fordi de var daarlig tjent dermed, og fordi det var store økonomiske Værdier, der stod paa Spil for dem; derfor kunde man ikke uden videre kaste deres Andragende bort. Nu var der engang lavet noget, og saa maatte det ikke forandres. Men det var et forkert Stand-

punkt; Beboerne søgte kun om 2 Maaneders Prøvetid, og det burde man ikke nægte.

Hans Madsen havde blot anført en Udtalelse fra den Mand, der stod i Spidsen for Andragerne, nemlig at Færdselen i sin Tid var blevet saaledes, at den truede med helt at bryde sammen. Taleren havde udtrykkelig nævnt, at Sagen var behandlet for 4 Uger siden, og da vedtog man det samme. Hvis der nu skulde pilles derved igen, var det at gøre Spørgsmaalet helt latterligt. Andragendet om en Prøvetid var forkastet for et Par Aar siden, og der var næppe Grund til nu at tage hele Sagen op igen, fordi det kunde more Hr. Blicher.

J. P. N. Siig kunde ikke indse, at det var at behandle Politimesteren daarligt, fordi man bad ham undersøge Forholdet; det var snarere en daarlig Behandling af de Forretningsdrivende og Grundejerne i Mejlgade at afvise deres Andragende for Principrytteris Skyld. Hvis man kunde hjælpe Beboerne i en Gade, var det kun rimeligt at gøre det, og det skulde man ikke kalde latterligt. Hans Madsen talte saa meget om, hvad der tidligere var sket; men det var egentlig ret ligegyldigt; her drejede det sig kun om det foreliggende Andragende fra Beboerne, og det kunde man nok tage ad notam; der var ikke Grund til blankt at afvise det, fordi man nu engang havde vedtaget det andet. Det eneste, de forlangte, var en Prøvetid, og det kunde man nok indrømme dem.

J. R. Fanger benægtede, at der var gaaet Politik i Sagen, og hvilke Motiver hver havde, maatte blive vedkommendes egen Sag. Der kunde siges meget baade for og imod ensrettet Færdsel, og personlig troede Taleren ikke, at det kunde

gaa med almindelig Kørsel i begge Retninger i Mejlgade, men derfor kunde man jo nok gaa med til en Prøvetid. Politiet maatte have det afgørende Ord her, da det var Politiet, der skulde lede Færdselen. Nu var der altsaa kommet et nyt Andragende om at forsøge i 2 Maaneder, og hvis Politiet vilde gaa med til en saadan Prøve, vilde Taleren med Glæde tiltræde det der var i hvert Fald ingen Grund for Flertallet til at være bange for at spørge Politiet; de fik nok Tid til at svare paa en Forespørgsel fra Byraadet.

A n d r. B i t s c h syntes, at Hr. Blicher her slog paa forkerte Streng, naar han talte om Hjertelag overfor Beboerne i Mejlgade. Her var overhovedet ikke Tale om Hjertelag, men om Risiko for Menneskeliv; det maatte være Hovedsynspunktet, og deri var ogsaa Ingeniør Fanger enig med Flertallet. Nu slog Hr. Siig paa de samme Streng, men han havde selv været med til at vedtage den nuværende Ordning. Brolægningsudvalget havde til daglig at gøre med Brosten; det var haarde Ting, og Hjertelaget maatte man lade ligge. For Tiden havde Kommunen en Erstatningssag paa Grund af en Færdselsulykke i Spanien, og der vilde sikkert komme flere, hvis ikke Færdselen reguleredes i Gaderne. Fodgængere havde lige saa megen Ret til at færdes i Gaderne som Bilister, og det saa underligt ud, at en Bilist som Hr. Blicher talte imod ensrettet Færdsel.

K a i B l i c h e r gjorde opmærksom paa, at Hans Madsen talte mod bedre Vidende, for Taleren havde for 4 Uger siden indtaget ganske samme Standpunkt som nu, og hverken Hans Madsen eller Politiassistent Simonsen havde posi-

tive Ting at fremføre for den nuværende Ordning. Naar Hr. Bitsch talte om, at det drejede sig om Menneskeliv, saa var der dog aldrig sket en Færdselsulykke i Mejlgade, selv da man havde den store Færdsel med Rutebiler o. s. v. Taleren vilde endnu en Gang henstille at sende Andragendet til Politimesteren.

Vald. Pedersen syntes, det saa lidt underligt ud, at Hr. Blicher efter at have siddet i Byraadet i 1½ Aar nu skulde have det kuldkastet, som hele Byraadet tidligere havde vedtaget, og det kunde tyde paa, at de Herrer Fanger og Siig havde været under stærk Paavirkning fra Hr. Blichers Side. Den ensrettede Færdsel i Mejlgade var det bedste, der i lang Tid var gjort for denne Gade, og det vilde sikkert snart blive nødvendigt at indføre samme Ordning for Frederiksgade og Søndergade; det var noget, Udviklingen førte med sig, og det nyttede ikke at kæmpe derimod; Sikkerheden i Gaderne maatte være det vigtigste.

Hans Madsen vilde retlede Hr. Siig lidt, naar han nu saa stærkt slog paa, at Politiet bør se paa Sagen igen og forsøge et Par Maaneder. I Marts 1934 var Politiet ikke uvilligt til at forsøge en Prøve med Kørsel i begge Retninger, men Hr. Siig stemte imod at gøre Forsøget.

J. R. Fanger gjorde opmærksom paa, at ensrettet Kørsel ikke havde noget med Sikkerhedsmomentet at gøre; det blev kun lavet for at faa Færdselen igennem og medførte, at Kørselshastigheden blev sat op, saa Sikkerheden blev absolut ikke større derved.

J. P. N. Siig huskede maaske ikke saa godt som Hans Madsen; men her drejede det sig ikke om, hvad der var sket for flere Aar siden, men

om det foreliggende Andragende; det øvrige havde ingen Interesse mere.

Kai Blicher vilde gerne have Sagen udsat, da den trængte til nærmere Eftertanke.

Sagen udsattes i Henhold til Forretningsordenen.

18. (J. Nr. 152—1936). Andragende fra Aarhus Fiskehandlerforening om Nedsættelse af Takster for **Stadepladser** paa Torvet.

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Erklæring:

»I Henhold til Torvedtægten betales der for
Aars-Stade 6 Kr. pr. m²
Maaneds-Stade 60 Øre - -
Dags-Stade 15 Øre - -
dog mindst 1 Kr.

En Fiskevogn optager ca. 4 m² Plads; det bliver for et Aars-Stade 24 Kr. eller ca. 50 Øre pr. Uge.

Da det vil skabe Præcedens, saafremt man begynder at give Lettelser i Torvetaksterne, og da de Forretningsdrivende flere Gange har beklaget sig over Torvehandelen, og at de Handlende der har billig Leje i Forhold til Butikslejerne, kan Udvalget ikke anbefale Andragendet.«

Kunde ikke bevilges.

19. (J. Nr. 131—1936). Forespørgsel til Undervisningsministeriet om Kommunen er erstatningspligtig for et **Barns Tilskadekomst** under Boldspil i Skolen.

Fra Skoleudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Tilbagesendes med Henviisning til de af den paagældende Skole afgivne Erklæringer, idet det samtidig bemærkes, at Skoleudvalget

maa anse Ulykkestilfældet for værende af hændelig Art.«

Tiltraadtes.

20. (J. Nr. 175—1936). Indstilling om Afgivelse af en Plads til en **Mindesten** for 3. Dragonregiment ved Dragonkasernen.

Fra Stadsgartneren forelaa følgende Erklæring:

»Indretning af Partiet omkring det paa-tænkte Mindesmærke vil medføre en Udgift af ca. 500 Kr. (Hegn, Fliser, Bænke, Beplantning). Den aarlige Vedligeholdelse vil andrage ca. 100 Kr.«

Anbefalet af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at Spørgsmaalet havde været fremme for Aar og Dag siden, og nu havde en Komité arbejdet med Sagen og tænkte sig en Natursten med Relief sat udfor Frontspidsen paa Kasernen. Udvalget kunde dog ikke anbefale dette, men derimod en Plads nærmere ved Ridehuset, som Komitéen nu kunde se paa. Spørgsmaalet var saa, om Kommunen vil betale Omkostningerne ved Stenens Placering og den aarlige Vedligeholdelse.

Indstillingen vedtoges.

21. (J. Nr. 11²--1936). Udkast til **Købekontrakt** med Mejeriet »Enigheden« angaaende en Grund ved Silkeborgvej.

Godkendtes.

22. (J. Nr. 164—1936). **Købekontrakt** med Fabrikant H. Nielsen angaaende et Areal ved Toldbodgade.

Godkendtes.

23. (J. Nr. 22²—1936). **Købekontrakt** med Direktør Vagn Olsen angaaende en Villagrund ved Oddervejen.

Godkendtes.

24. (J. Nr. 208—1936). Indstilling angaaende Afgivelse af en Plads ved Silkeborgvej til et **Remiseanlæg** for Sporvejene.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller, at det paa vedlagte Plan (Forslag 2) viste Areal overlades Sporvejene, imod at disse forrenter Grundens Værdi, der kan sættes til 35000 Kr., med 4 % p. a.

Indstillingen vedtoges.
